

Larisa Vavulina

**Život po životě.
Zápisky člověka, který
našel Boha.**

Kniha 1.

Výuka od Mistra¹

¹ Dále už budu svého duchovního učitele Vladimira Antonova nazývat Mistrem.

Před více než 20 lety jsem začala hledat smysl svého života a tato touha mě brzy přivedla na cestu hledání Stvořitele.

Hlavní body této cesty jsem popsala ve svém životopise, který byl zařazen do knihy „Jak se poznává Bůh 2“, kterou vydal Vladimír Antonov.

Kniha vyšla už dávno, ale já jsem si dále vedla deníkové záznamy a píšu je dodnes. Nashromáždila jsem materiál, který může být zajímavý pro lidi, kteří hledají Boha nebo chtějí s takovým hledáním začít. Tento text je výběrem materiálu z toho, co zůstalo „za scénou“ a nebylo do té předchozí knihy zahrnuto.

Nebude to příběh, ani chronologie událostí. Pokusím se vybrat to nejdůležitější: ze Zjevení přijatých od Boha, z výuky ve Škole poznání Stvořitele u Mistra a také závěry z mých zkušeností z oblasti součinnosti s Bohem.

Obsah

Jak Bůh klepe na naše dveře.....	4
Nuance meditační práce od Mistra <i>Meditační práce ve fázi buddhi jógy</i> :.....	5
Zjevení: Jak Učí Bůh	10

Jak Bůh klepe na naše dveře

Zdál se mi sen, pamatuji si ho do detailů:

Stojím na hřebeni špičaté střechy výškové budovy a držím se madla nad hlavou (jako v dopravním prostředku).

Přede mnou vpravo na úrovni střechy létá žena, veselá a šťastná.

Přede mnou vlevo na boku střechy sedí také žena a volá mě k sobě.

Udělala jsem pár kroků vpřed po střeše, držela se přitom zábradlí, ale... to pak náhle končilo. Dál jsem se musela rozhodnout.

Moc jsem chtěla letět (jako dítě jsem ve snech létala pořád), stačilo jen udělat krok doprava, ale bála jsem se: vždyť teď už jsem létat neuměla.

Doleva bych musela udělat pár kroků po střeše, ale tam všechno bylo jako v husté šedé mlze a já jsem se nechtěla skutálet ze strmé střechy dolů.

Ve snu jsem zůstala stát, aniž bych se k něčemu rozhodla, a pak jsem se probudila.

Bylo mi jasné, že přišel čas se rozhodnout: buď letět, nebo se skutálet dolů a spadnout.

Brzy potom mě Bůh přivedl k Mistrovi — a já jsem se rozhodla.

*** * ***

Když jsem se konečně dostala do pravé duchovní školy k Mistrovi, začal proces učení. Zahrnoval práci v několika směrech *najednou*:

1) Meditační práce v rámci rádžajógy a buddhijógy.

2) Etická práce na sobě: uvedení do pořádku emocí, myšlenek, činů.

3) Práce ve službě Bohu: šíření poznání o Něm a pomoc konkrétním lidem v poznávání Boha.

Ve všech třech směrech Mistr harmonicky organizoval svou práci. Dokázal proměnit jakoukoliv práci ve svátek. Bylo to zajímavé a pokaždé přicházelo něco nového. Je to Velké umění — takhle učit!

On nás zároveň i vychovával a „nadával“ nám přitom Mistrně!

Nuance meditační práce od Mistra ***Meditační práce ve fázi buddhi jógy:***

— Meditace by měla začínat rozprostřeným stavem vědomí. Člověk se musí stát velkým. K tomu nám dobře poslouží moře — prostor nad mořem, který vyplňujeme sebou-vědomím.

Předtím v rádžajóze jsme pracovali z těla a uvnitř kokonu. Chceme-li pracovat s buddhi, musíme se stát velkými, jinak to nebude fungovat.

* * *

— Nezbytně musíme cítit ruce vědomí! Pokud nepracujeme rukama, neuvědomujeme si sami sebe, ztrácíme smysl sebeuvědomění. Bez rukou jsme v Příbytku nepotřební.

— Ale, co když necítím ruce vědomí, co to znamená?

— Je to psychopatologie. Nauč se to. Copak ses narodila bez rukou, nebo co? Ruce ti musí zesílit.

* * *

— Člověk se musí usmívat vědomím. Úsměv by se měl stát trvalým stavem.

Za tím účelem se můžeme naučit vnímat svou tvář v anáhatě těla, dělat sami na sebe obličej (vtip), a pak úsměv přenést mimo anáhatu těla: nahoru, dolů, všemi směry. Pak se úsměv těla na tváři stane přirozeným.

* * *

Bůh je nejen Láska, ale také Moudrost a Síla, a proto je třeba pociťovat svůj antropomorfismus v Oceánu Stvořitele s úplným přenesením veškerého sebepociťování: hlava — rozum, intelekt; hrudní koš — láska; břicho (hara) — síla.

Vnímejte celistvost všech tří aspektů obsažených ve třech dantianech:

Myslící — vrchní; milující — prostřední; vyživující oba jmenované — spodní.

Musíme se naučit vědomím myslet.

* * *

Můžeme používat dvě varianty meditační práce v závislosti na vnějších faktorech:

1) Když jsme unavení a prostředí není zcela příznivé:

Z dolní zadní části anáhaty natáhneme ruce podél vektoru stupnice multidimenzionality zpět, hluboko do Příbytku Stvořitele, pak vědomí proudí za rukama. A ačkoliv není možné zcela vstoupit do Příbytku a Splynout se Stvořitelem, je možné vyhrnovat rukama energii z Příbytku a vysílat tyto vlny do těla. Pokud budeme pracovat tímto způsobem, budeme se upevňovat v bytí Božím Vědomím — je to lepší než nečinnost!

2) Když je dostatek síly a příznivé prostředí, pracujeme podle plánu.

Je tu jedna nuance: ponořením se do Oceánu Stvořitele lze tvář vědomí obrátit do hloubky. A jako jsme se dívali z anáhaty zpět do hloubky, tak se nyní díváme do Hlubiny, do samotného Božího Srdce. Pohybujeme se tedy za pohledem, noříme se do Hlubiny.

* * *

— Musíte se přinutit pracovat meditativně každý den, postupně si zvykat na nové stavy, žít v nich (provádět poslední meditace).

To nelze udělat rychle, vyžaduje to měsíce práce.

Je třeba mít praxi stoupající úrovně v posledních meditacích. Pokud si člověk manasem vzpomene „co mám ještě dělat?“, určitě se vrátí do hlavy. Musíme si to pamatovat a pracovat buddhi. Pak lze snadno přecházet z jedné meditace do druhé, vracet se na začátek atd.

Je lepší pracovat ráno, když jste v aktivní formě, a pak se věnovat všemu ostatnímu.

Pokud je to špatné s rukama vědomí, pak si vzpomeňte na meditaci „brachiace“².

* * *

— Pokud meditace nefunguje od první chvíle, je třeba zjistit z plánu (zda se něco nevynechalo) a opakovat, a opakovat, 1000 krát opakovat. Je třeba vytáhnout vše cenné

² Brachiace je pohyb v závěsu předních končetin pod větví. Tělo se pohybuje pod větví a švihem se přenáší na značnou vzdálenost. Na hmotné úrovni se tak pohybují některé druhy opic, např. gibboni.

z hlavy do Příbytku a zadupat shora vlastním mahádublem, vrhnout se na tělo, a pak jsou všechny problémy odstraněny.

— Je pošetilé zasvětit celý život například neustálému půstu, abyste se vyrovnali se svým tělem. Je třeba prolomit silně zažitě stereotypy, hledat nové metody a formy práce. Je také pošetilé strávit celý život na jednom *místě síly* jen proto, že je Svaté!

Člověk by měl zapomenout na své neúspěšné pokusy o práci a zapamatovat si ty nejlepší.

Usneme-li v meditaci, vědomí bude pokračovat v práci (lépe ve dne, protože večer se hromadí únava).

Je třeba se naučit pracovat vleže, vynaložit na to úsilí, neboť v tomto případě je třeba udržet vertikálnost vědomí, přičemž se musíme pociťovat za hlavou těla.

* * *

— Někdy lze nečistoty v těle odstranit hned najednou. Pokud jsou však tkáně těla již postiženy zánětlivými procesy, tvoří se v postižených částech těla energetické nečistoty znovu a znovu. Pak je nutné tělo čistit různými způsoby spolu s léky. Někdy tento proces trvá velmi dlouho.

* * *

— Co je to dživa a buddhi?

— Dživa je s manasem v těle.

Buddhi je vyvíjející se rostoucí vědomí. Činností buddhi je meditace — není to myšlení, jak se domnívají někteří jogíni (hinduisté).

Člověk ji může zkoumat, když je svým vlastním mahádublem, odděleným od těla.

Je třeba meditoval, pracovat s plánem. Každý by si měl vytvořit plán a pracovat.

* * *

— Když je slunečno, jde dobře rozlévat se vědomím, ale když je zataženo, tlačí nás to k tělu. Ale měli bychom si vzpomenout na moře, rozpřáhnout paže (vědomí), napřímít se a vzpomenout si na meditaci Atlant'anů. V některých místech je lepší se rozprostírat prostřednictvím mahádublu za obzorem.

Proto nám bylo dáno tolik metod.

* * *

Mistr u ohně:

— Chcete meditaci?

Já jsem les: já — nejsem, je jen les;

Já jsem na planetě Zemi;

Já jsem Absolutno; dále v Příbytku jsou ruce.

* * *

— To hlavní je rozpřáhnout paže vědomí. Pokud nerozpřáhneme ruce, cítíme se jako zavinutí kojenci. Meditace začíná aktivací rukou vědomí, tj:

1) je třeba pocítit ruce;

2) je třeba s nimi něco dělat: čistit tělo, držet a hladit živé bytosti, hledat druhé lidi a pomáhat jim.

— Musíte se nejen dívat na svět kolem sebe, ale, jak učil Don Juan Castaneda, musíte naslouchat prostoru. A to se daří i na mnohem větší vzdálenosti.

— Pokud se ptáte „jak se zbavit hlavy?“, je to otázka indrií. Dávejte si pozor na své indrie!

* * *

— A pamatujte: existuje jen Jednotný Organizmus, Který je Vším!

Neměli bychom přemýšlet: „tady je Bůh“, „a tady jsem já“. Jsme Jednotný Organizmus.

Zjevení: Jak Učí Bůh

Ježíš (únor 2001)

— Pamatuj, že motivem všech tvých myšlenek a činů musí být láska!

Předtím, než začneš jednat, se na chvíli se zastav a podívej se, odkud přichází signál. Na silnici je značka STOP — je určena právě tobě. Než se rozhodneš a začneš jednat, vzpomeň si na to a vnímej, zda tě pohání láska?

Jednej pouze z lásky — a pak budeš jednat s láskou.

Jiné jednání je nepřipustné.

Bábadží (srpen 2001)

— Musíš se naučit ukazovat lidem Boha tak, že zůstaneš „ve stínu“ a budeš pouze ukazovat Cestu. Žádné násilí není přípustné! Nic osobního! Člověk může zcela zapomenout na sebe tím, že se rozpustí ve Mně.

Zkoušky tvojí oddanosti Mně a statečnosti ducha pokračují. Buď bojovníkem na duchovní Cestě! Všechna tvá vítězství a porážky jsou jen preludy. Za vším stojím Já! Hledej Mě všude, ve všem pociťuj Mou Lásku!

Nehledej Mě daleko, Já jsem velmi blízko — ve tvém duchovním srdci. Já jsem stále nablízku — jen vztáhni ruce

své duše, naplň svou anáhatu Mou Láskou a rozdávej ji všem!

Možnosti duchovního srdce jsou nekonečné!

Lao (září 2001).

— Umění žít i umírat nelze předat druhému. Každý žije a umírá sám za sebe.

Mé dítě, až tě budou trápit vlastní nedokonalosti, věz, že je to jen další připomínka toho, že jsou stále živé.

Abys je překonala, musíš jednat: musíš jednat vědomě, pečlivě zvažovat každý čin, každý krok.

Dokud jsou v tobě neřesti stále živé, buď nesmírně pozorná a opatrná ve svých myšlenkách, slovech a činech.

Satja Sái (listopad 2002)

— Pokaždé, když se ti zdá, že není východiska, že se všechno kolem tebe hroutí, když se tě snaží zmocnit zoufalství, pamatuj:

Život je nekonečný! To odumírá to staré v tobě, aby ustoupilo novému proudu života, to Se projevují Já!

Nic, co přichází zvenčí, nemůže rozdrtit Sílu života, Sílu Lásky, která žije v tobě, a to jsem Já!

Zachovej si naprostý klid a zvítězíš: zvítězíš nad smrtí, protože smrt je pouze přechodem k nové formě života, nic víc, jsem to také Já!

Nezastavuj se na Cestě v domnění, že je to konec, plyň dál, Já jsem Nekonečný!

Život je jako plně tekoucí nekonečná řeka Lásky, vždy stále plyne!

Naprosto Mi důvěřuj, na ničem nepři: ani na svém těle, ani na tělech jiných lidí, ani na předmětech hmotného světa, dokonce ani na životě v tomto těle.

To vše je vnější, protože Já jsem uvnitř, v Hlubině, a Svou Láskou podporuji a vyživuji vše, co jsem stvořil, ale nejsem závislý na Stvoření, ačkoliv od Něho nejsem oddělen.

Satja Sái (listopad 2002)

— Ted' už nepotřebuješ „domov“ na Zemi (nejde zde o střechu nad hlavou). Kdysi bylo tvým „domovem“ tvé tělo, kde ses přede Mnou skrývala. Nyní tvé srdce přebývá ve Mně a jen nepatrná část z tebe nadále žije v těle. Zbývá jen trošičku očistit ten maličký kousíček tebe, který se vrátí Domů do Mého Příbytku, bude přiveden k úplné čistotě a spojí se se Mnou.

Neodděluj se už ode Mne, neskrývej se přede Mnou, to už není třeba, zůstávej stále ve Mně!

Když se po meditaci vracíš do světa hmoty, nezavírej za sebou "dveře" do svého rodného Domova.

Ať zůstanou stále otevřené, ty nejsi ode Mne oddělitelná!

V meditaci by sis měla jasně uvědomovat, kde jsi, jak ses tam dostala a co tam můžeš a musíš dělat. To však nestačí. Musíš tam přivést i druhé. Jedině to je pro Mne cenné a započítává se to do tvé karmy.

Jamamoto

— Jamamoto, my se bez žáků tak nějak nudíme, když se o ně nestaráme .

Osamělost je údělem těch, kdo si Mě vyvolili. Já musím zůstat Sám.

Lada (červenec 2003)

— Pravá radost proudí z Hlubin srdce, stoupá v teplých, jemných vlnách, šíří se a rozlévá teplo všude kolem. Je tichá a bezmezná.

Bůh ne vždy k lidem promlouvá. Někdy je Jeho mlčení výmluvnější než slova.

Ježíš (březen 2004)

— Jsi svobodná pro Lásku!

Jsi svobodná přinášet lidem Lásku!

V celém vesmíru není nic, co by tomu mohlo zabránit.

Ježíš (květen 2004)

— Uč se ode mne! Tohle jsou Mé Ruce, uzdravující Božské Ruce, které vycházejí z Příbytku a jsou Jednotné Podstaty s Otcovými!

Vše, čeho se těmato Rukama dotýkám, je naplněno Božským Světlem Lásky. Nemoci, hnězdící v tělech jako izolované husté separace, kondenzace nebo cizí tělesa, se rozpouštějí a ztrácejí své skořápky oddělenosti, ztrácejí schopnost pokračovat ve svém ničivém díle.

Tvoje ruce mohou také léčit. Staň se vinnou révou — a Otec pak bude tvýma rukama pomáhat lidem, uzdravovat těla i duše.

Kair (červenec 2005)

— Zanech všech myšlenek na pozemské věci. Vpusť do sebe Věčnost!

Pozemská úroveň je marnost. Všechno pomine, jen Já zůstanu!

Pociť, jak tě Mé Ruce hladí a objímají. Jsou všude!

**Ve splnutí se Mnou, v jednotném rytmu, proplouvej
životem!**

*** * ***

**— Krácej po Zemi jako Oceán Světla!
Zahřívej duše láskou!
Klidem a něhou uklidňuj všechny kolem sebe!**

Ježíš (říjen 2005)

**— Pamatuj na ty, kteří jsou stále v temnotě, na milióny
duší, které touží po Světle.**

**Pamatuj na ty, kteří jsou ještě malí jako duše, a tvoje
úsilí, kromě jiného, rozhodne o tom, kam půjdou: ke Světlu
nebo do temnoty!**

Apoštol Ondřej (listopad 2005)

**Ježíšův Kříž... Každý z vás, kdo tento Kříž přijal, je
povinen jít až do konce!**

Ježíšův Kříž je především Láska, nejen služba Bohu.

Adler (březen 2006)

**Ukazuje les, zalitý slunečním světlem. Světlo, všude je
Světlo: na hmotné rovině i pod ní.**

**Život ve Světle, bytí Světlem, se musí stát žádoucím,
nanejvýš žádoucím — a pak je to možné.**

Anastázia, Elizabeth (červenec 2006)

— Úplná harmonie v přírodě je vám nyní dána k tomu, abyste si zvykli na stav „Boha spočívajícího v Sobě Samém v naprostém Klidu a rovnováze“.

Harmonie, rovnováha, vyváženost — to je aktivní stav. Tento stav je — Já jsem Všechno!

Nyní je vám dána příležitost pocítit a zapamatovat si stav Živého absolutního Klidu, rovnováhy a vyrovnanosti všeho živého v Absolutnu.

Měli byste se naučit tento stav udržovat.

Tót, Adler, Pýthagorás (květen 2007)

— Je třeba se naučit nejvyššímu umění: uvést do harmonie veškerý chaos emocí lidské existence na Zemi.

Poté, co člověk začal s uspořádáním vlastního života a nastolil v něm Božskou Harmonii Života Celku, může přistoupit k uspořádání života kolem sebe.

Je však třeba mít na paměti, že takový Řád je možný pouze „zevnitř“ — „vnější“ se uspořádává „vnitřním“!

Adler:

— Já jsem stvořil tento svět pro radost z Poznání Mne!

Konečnost pozemské existence vede k radosti z poznání Nekonečnosti Života ve Mně.

Každá pozemská situace je pro tento účel vhodná.

Adler (leden 2009)

— Nikdy nepřestávej s intelektuálním rozvojem: přemýšlej, uvažuj, studuj, předtím než provedeš nějaký čin.

Každý čin je významný a smysluplný, pokud je v souladu s jednotným obrazem Celku a slouží Jeho Evoluci.

Pokračuj v poznávání Mne. Koneckonců to, co nyní víš a umíš, je ve srovnání s Mými Vědomostmi ještě

bezvýznamné, ale ve srovnání s mnoha jinými lidmi je to dost velké.

To není důvod k pýše a uklidnění. To je základ, od něhož se odvíjí plnocenný život ve Mně a opravdové sloužení.

Pamatuj, že jsem tě vychovával po staletí a nyní jsem připraven tě propustit do Světa k velké Službě. Převezmi na sebe plnou odpovědnost za tento krok!

— Co je to za Službu?

— Musíte se stát Mými pochodněmi, které lidem ponесou Božský Oheň. Oheň musí stále hořet, tělo se musí stát nádobou Ohně. S jeho pomocí je snazší doručit Můj Oheň lidem v nouzi.

— Jak zařídit, aby Oheň stále hořel?

— Potřebujete neustálé spojení se Mnou, neustálý pocit Jednoty se Zdrojem. Posilujte se ve Mně — Zdroji Ohně! Rozvíjejte silné Ruce Božského Ohně.

* * *

— Stůj ve všem pevně na pozici Lásky! Jinak se to, co budeš dělat, stane ve větší či menší míře násilím vůči druhým.

Je třeba navždy opustit pozici „já chci“. Nahraď ji bezpodmínečnou láskou, moudrostí a objektivní účelností.

Sarkar, Adler (červen 2009)

— Tvým největším nepřítelem je právě teď sebeuspokojení! Je toho ještě tolik, co musíš udělat, ale ty žiješ, jako bys už všechno udělala.

Vážím si tvého přínosu do společného díla, ale i ty sama víš, jak je ještě malý.

Nemysli si, že si něčeho nevšímám, nebo že mě nezajímá, co děláš. Ale hoření Ohněm lásky ke Mně a k

druhým lidem je předpokladem pro další Sloužení a Splnutí se Mnou.

Chci tě učinit Dokonalou, ale musíš to chtít víc než Já a vynaložit maximální úsilí, abys tohoto Cíle dosáhla.

Já vedu duše ke Světlu!

Odevzdej se Bohu!

Krišna o pokorné moudrosti (květen 2010):

— Krišna: Polož na obětní oltář vše, co se v tobě stále vzpírá Mé Vůli. Jsme-li totiž My v Jednotném, ve Splnutí s Ním, Jedno s Ním, pak myšlenky, emoce a činy — to vše pochází z Jednotného Zdroje — ze Stvořitele, Který přebývá ve Velikém Klidu v Příbytku.

Opusť drobné myšleněčky, ať tě neobtěžují, aby byla tvoje pozornost zcela soustředěna na Mne.

Já jsem tvůj Cíl, Já jsem také i prostředek k dosažení Cíle!

* * *

— Oddělenost nemůže pomoci skutečně účinně, Božsky. Doopravdy pomáhat lze pouze ze Splnutí se Mnou.

Je třeba odstranit všechny „berličky“ a „podpěry“ hmotné roviny. A pak, pokud udržíš rovnováhu a nespadneš, nezakolísáš, pak jsi to ty, kdo je skutečný, jsem to Já v tobě!

Sofie (květen 2011)

— Každý nyní může vidět svou cestu vpřed ne se skupinou, ale s Božskými Učiteli.

Každý ví, že lidem jsou do cesty stavěny překážky, které lze těžko překonat a člověk může „spadnout do bláta“.

Tyto aspekty osudu však lze úspěšně překonat, pokud člověk předem ví, kam a jak Bůh duši vede.

Pochopení toho, jak Bůh pracuje a jak Sám Sebe rozvíjí, je klíčem k úspěšnému řešení takových situací a předcházení nepříjemným (z lidského hlediska) zvrátům osudu.

Ten, kdo to pochopil, přijal, sám se nasměřoval správným směrem a včas předcházel všem potížím, je chlapík!

Předvídání vývoje událostí s ohledem na různé varianty je to, co Bůh učí každého svého služebníka, aby ho učinil součástí Sebe Sama.

Božské Rady (srpen 2011)

1) Ruce vědomí dlaněmi vzhůru,

Ruce Jednotného My jsou Rukama Jednotného Srdce!

Něžné, pečující, silné, všudypřítomné!

Moje Láska ke všem živým bytostem se uskutečňuje skrze tyto Ruce!

2) Ticho (hésýchie), průzračný Klid — to jsou základní principy úspěchu v jakémkoliv dobrém díle.

Bábadží (září 2011)

— Když nemáš sílu, je tvou povinností naučit se udržovat hladký průzračný Klid. Přísně se kontroluj. Když nemáš sílu, není třeba se nafukovat a snažit se být chytrý předstíráním aktivity.

Ztrácíš tak kontrolu a upadáš do hrubých emočních stavů.

Nauč se být vždy za všech okolností Klidem, ale pokud se projeví Má potřeba, staň se Sluneční Erupcí.

Vzpomeň si na Lao-c' v Elizabetině poli, který ti ukazoval Etalon (Vzor) Božského Bytí na Zemi v těle!

Z Průzračného klidu se rodí Síla!

Z Průzračného klidu se rodí Světlo a Oheň!

Z Průzračného klidu se zrodí rozmanitost životních forem!

To jsem Já, Který Se projevuje!